

Mål 9/56

**Meroni & Co., Industrie Metallurgiche, S.P.A.
mot
Europeiska kol- och stålgemenskapens höga myndighet**

Sammanfattning av domen

1. *Förfarande – ogiltighetstalan – invändning om rättsstridighet – räckvidden av artikel 36 i fördraget
(artiklarna 33, 36 i fördraget)*
2. *Förfarande – ogiltighetstalan – invändning om rättsstridighet – ogiltigförklaring av det enskilda tillämpningsbeslutet – verkningar*
3. *Förfarande – ogiltighetstalan – invändning om rättsstridighet – ogiltigförklaring av det enskilda tillämpningsbeslutet – grunder för ogiltighetstalan
(artikel 33 i fördraget)*
4. *Höga myndighetens beslut – motivering – omfattning av motiveringskyldigheten
(artiklarna 15, 92 i fördraget)*
5. *Höga myndighetens beslut – motivering – omfattning av motiveringskyldigheten i det särskilda fallet då en avgift åläggs ex officio
(artiklarna 15, 92 i fördraget)*
6. *Skyldighet att offentliggöra och tystnadsplikt
(artiklarna 5, 47 i fördraget)*
7. *Avgifter som åläggs ex officio och provisorisk värdering*
8. *Delegation av befogenheter – begränsningar
(artiklarna 3, 53, 65 i fördraget)*
9. *Delegation av befogenheter – nödvändigheten av ett uttryckligt beslut*

10. *Delegation av befogenheter – diskretionär befogenhet
(artikel 3 i fördraget)*

11. *Delegation av befogenheter – den delegerande myndighetens vetorätt*

1. Artikel 36 tredje stycket i fördraget innehåller inte en specialbestämmelse som är tillämplig enbart på ekonomiska sanktioner och viten men däremot en allmän princip, som framhävs i denna artikel, eftersom den skall tillämpas i det särskilda fallet då talan blir föremål för en fullständig rättslig prövning. Det uttryckliga omnämnandet i artikeln utesluter inte tillämpning av samma princip i fall utan uttryckligt omnämnande.
2. När ett enskilt tillämpningsbeslut grundar sig på ett allmänt beslut som visar sig vara formellt oriktigt kan detta endast leda till ogiltigförklaring av det enskilda tillämpningsbeslutet.
3. Sökanden får, i syfte att ifrågasätta lagligheten hos det allmänna beslut som det överklagade enskilda tillämpningsbeslutet grundar sig på, åberopa de fyra grunder för ogiltighetstalan som är förtecknade i artikel 33 första stycket.
4. Beslut av Höga myndigheten som fattats med tillämpning av artikel 92 i fördraget måste innehålla en exakt och detaljerad redovisning av beståndsdelarna i det krav för vilka de utgör exekutionstitel; endast en sådan redovisning möjliggör en domstolskontroll.
5. Höga myndigheten skulle i sitt beslut ha angivit att den betalning som begärdes av Utjämningskassan för importerat järnskrot var skönmässigt beräknad. Den borde ha hänvisat till de bestämmelser på vilka den grundade sin befogenhet att ex officio ålägga en avgift och upplyst den betalningsskyldige om hur hans skuld hade beräknats.
6. I det aktuella fallet, där det rör sig om uppgifter som samlats in av kooperativa organ som tillsammans representerar en betydande andel av de berörda företagen, kan uppgifterna inte betraktas som omfattade av tystnadsplikt i den mening som avses i artikel 47 i fördraget. De omfattas alltså inte av tystnadsplikt och bestämmelserna i artiklarna 5 och 47 är tillämpliga vad gäller offentlighöran-det.
7. Alla förfaranden med avgifter som åläggs ex officio och provisorisk värdering måste omfattas av precisa regler varigenom allt godtycke utesluts och kontroll av de använda uppgifterna blir möjlig.
8. Den delegerande myndigheten kan inte ge den mottagande myndig-

heten befogenheter som skiljer sig från de befogenheter den själv tilldelats genom fördraget (allmän princip).

Höga myndighetens rätt att godkänna eller vidta sådana finansiella arrangemang som avses i artikel 53 ger Höga myndigheten rätt att delegera vissa befogenheter, på villkor som den själv bestämmer och under dess kontroll, till privaträttsliga organ som utgör en egen juridisk person och som innehar egna befogenheter.

Sådan delegering kan dock endast gälla verkställande befogenhet, exakt definierad och under fullständig kontroll, vad beträffar dess användning, av Höga myndigheten.

9. Delegation av befogenheter kan inte presumeras. Även i fall där den delegerande myndigheten har

möjlighet att delegera måste den fatta ett uttryckligt beslut om överförande av de aktuella befogenheterna.

10. Delegation av diskretionär befogenhet till andra myndigheter än sådana som upprättats genom fördraget för att, inom ramen för deras respektive befogenheter, garantera och kontrollera dess utövande, skulle innebära ett hot mot den garanti som är ett resultat av den maktbalans som upprättats genom artikel 3.

11. Höga myndigheten har åt sin ständiga företrädare hos organen i Bryssel förbehållit rätten att göra varje beslut avhängigt av Höga myndighetens godkännande. Därigenom har den dock inte behållit tillräckliga befogenheter, varför den delegering som följer av beslut nr 14/55 går utöver de ovan definierade gränserna.